

Stella Maris

apostleshipofthesea.org.uk

Жовтень 2019

В номері

Неділя в морі

Коментар о. Колума Келлі

Порт Фокус

Феліксстоу,
Великобританія

Добре життя

Залежність від порнографії

Історії віри

Віра в найскладнішій
галузі у світі

**Apostleship
of the Sea**

Supporting Seafarers Worldwide

Стелла Маріс (Морський Апостолят) - це католицька благодійна організація, що підтримує моряків у всьому світі.

Ми надаємо практичну та пасторальну опіку всім морякам, незалежно від національності, віри або раси. Наші портові капелани і волонтери відвідують судна, вітають моряків, пропонують благодійну допомогу та консультації, практичну допомогу, догляд і дружбу.

Стелла Маріс є найбільшою мережею в світі з відвідування суден, яка працює в 339 портах з 227 портовими капеланами по всьому світу.

Ми можемо продовжувати свою роботу тільки завдяки щедрим пожертвам наших прихильників та волонтерів.

Морський Апостолят

39 Площа Екклстона
Лондон, SW1V 1BX

Тел: +44 020 7901 1931

Електронна пошта:

info@apostleshipofthesea.org.uk

facebook.com/AoS.GB

www.apostleshipofthesea.org.uk

Зареєстрована благодійна організація в Англії та Уельсі
№ 1069833. Зареєстрована благодійна організація в Шотландії
номер SC043085. Зареєстрований номер компанії 3320318

Cover image and pg 5 and 8 courtesy of istockphotos.com.
Pg 7 and 12 courtesy of Fr Lawrence Lew O.P.,
Pg 2, 3, 4, 6, 10, 11 AoS/Stella Maris.

**Завантажити наш
безкоштовний
додаток**

Шукайте "Sea Prayer"
у магазині додатків

Стелла Маріс надає морякам практичну та інформаційну підтримку, і уважного співрозмовника

Порт Фокус Феліксстоу, Великобританія

Порт Феліксстоу - це найпотужніший контейнерний порт у Великобританії. Він обробляє майже половину всього вантажопасажирського транспорту, який надходить до Британії, і в даний час може працювати з навіть найбільш великими суднами. Наразі, через Феліксстоу проходить понад 3000 кораблів щороку.

Парламент Великобританії дав дозвіл на будівництво приватного доку в 1875 році на узбережжі Суффолка на південному сході Англії, і він зростає з тих пір. Іпсвіч є найближчим містом, але він порівняно невеликий, що робить Феліксстоу привабливим - дорожні та залізничні сполучення з промисловими центрами Британії на Півночі та Середній Голландії та зв'язки зі столицею, Лондоном. Крім того, Феліксстоу знаходиться в безпосередній близькості від більшості великих портів Північної Європи.

Морський Апостолят здійснює відвідування кораблів у Феліксстоу, можливе причастя моряків і можна домовитись про богослужіння або відвідини міста. Ми також за потреби відвідаємо моряків у лікарні.

У Феліксстоу є центр моряків, який працює окремою благодійною організацією, який працює з 10:00 до 22:00. Вони також надають маршрутний автобус з порту до центру моряків.

Морський Апостолят здійснює відвідування кораблів у Феліксстоу, можливе причастя моряків

Контактна інформація

Felixstowe, Harwich, Ipswich & King's Lynn

Портовий капелан: Патрісія Езра

Тел.: 07758 356 372

Електронна пошта: patriciaezra@apostleshipofthesea.org.uk

Неділя в морі Двадцять сьома неділя

6 ЖОВТНЯ

Коментар о. Колума КЕЛЛІ

Євангеліє від Луки 17:5-10

Апостоли сказали Господові: "Додай нам віри." Господь же сказав: "Якби ви мали віру, як зерно гірчичне, сказали б цій шовковиці: Вирвися з корінням і посадися в морі, - і вона б послухала вас. Хто з вас, мавши слугу, орача або пастуха, скаже до нього, коли він прийде з поля: Іди мерщій та сідай до столу?

А чи не скаже йому радше: Зготуй мені щось на вечерю та підпережись мені служити, поки я буду їсти й пити, а потім ти будеш їсти й пити? Чи буде дякувати слугі (тому) за те, що виконав наказане? Отак і ви, як зробите все, що звелено вам, кажіть: Ми слуги непотрібні, виконали те, що повинні були зробити."

Євангеліє і Ти

Учні прагнуть більшої віри. Тоді вони могли б робити великі справи для Бога. Вони могли б виганяти демонів і прощати брата чи сестру, які дуже дратують. Ісус каже їм, що вони не потребують великої віри; їм потрібно лише трохи віри. Він чітко говорить про невелику віру, оскільки гірчичне насіння було найменшим насінням, відомим в його дні.

Боже Царство, як запевняє нас Ісус, - це про гірчичне насіння, про маленькі, здавалося б,

неважливі речі, але які з часом стають великими. Маленькі прояви жорстокості чи доброти залишають свої наслідки надовго.

Сьогодні не багато в нашому світі допомагає нам у це повірити. Практично все спонукає нас до масштабного мислення та недбалого ставлення до дрібниць. Так само те, що відтворюється на меншому етапі життя - у більш домашніх сферах сім'ї, шлюбу та нашого обміну з судноплавцями - також вважається малим. Велика сцена - як нам кажуть, - є важливою. Але ми, як правило, швидко забуваємо, хто виграв великі призи в житті, але добре пам'ятаємо, хто був добрим до нас у очевидних дрібницях, які завдали нам великого болю та невпевненості. Ми пам'ятаємо, хто нас заохочував, коли ми почували себе невпевнено. Ніколи не варто недооцінювати значення маленького прояву добра: посмішки, проявів привітності.

Так само і на наших кораблях люди легко бачать велику картину. Чудове судно, яке гордовито йде хвилями. Але чи вони усвідомлюють, що саме це і є дрібницею: робота машиніста в машинному відділенні чи «нестерпного» кока, який підтримує життя усього екіпажу.

Можливо, сьогодні ми повинні подумати над гірчичним насінням у своєму власному житті, про те, що ми маємо відвідувати, і не дозволяти засліплювати себе тим, про що нам говорять, - це значні й важливі речі.

Двадцять восьма неділя 13 ЖОВТНЯ

Євангеліє від Луки 17:11-19

Одного разу, простуючи до Єрусалиму, Ісус проходив між Самарією і Галилеєю. Коли він входив в одне село, вийшло йому назустріч десять прокажених, що стояли здалека. Вони піднесли голос і казали: "Ісусе, Наставнику, змилуйся над нами!" Побачивши їх, він промовив: "Ідіть та покажіться священикам." І сталося, як вони йшли, очистилися. Один же з них, побачивши, що видужав, повернувся, славлячи великим голосом Бога. І припав лицем до ніг Ісуса, почав йому дякувати. Він був самарянин. Озвавсь Ісус і каже: "Хіба не десять очистилось? Де ж дев'ять? І не знайшовся між ними, щоб повернутись, Богові хвалу воздати, ніхто інший, окрім цього чужинця?" І він сказав до нього: "Встань, іди: віра твоя спасла тебе."

Євангеліє і Ти

Яке задоволення - отримати щирі вдячність за послугу, яку справді оцінили. Зрозуміло, навпаки, також: як боляче, коли сприймаєшся як належне, не чуючи й слова вдячності. У сьогоднішньому Євангелії кожен десятий був досить поганим відсотком за шкалою подяки.

Можливо, сьогодні ми могли б задуматися над іншим аспектом історії. Немає місць, де б не було Бога, хоча нам, часом, важко у це повірити. У нас

ще є певні табу щодо місць, які для нас далекі від Бога. Території, де, на нашу думку, Бог не може чи, навіть, не мав би бути присутнім. У Євангеліях ми часто бачимо, що Ісус заходить у ті місця, які вважаються безбожними і розвіює старі страхи та забобони, які там є. У сьогоднішньому Євангелії ми бачимо, як Ісус входить у життя хворих, торкаючись прокажених, які кричать до нього, звертаючись до Його милосердя.

Прокажені, хоча вони були змішаною групою євреїв, це й із самарянином, прийшли до нього як один. Їх об'єднала їхня біда та ізоляція від жителів міста.

Їх велике нещастя зруйнувало расові та національні бар'єри. У своєму спільному захворюванні на проказу вони забули, що вони євреї чи самаряни, але лише те, що вони потребують когось. І насправді Бог відповів на їхню єдину молитву.

Самотність декого в екіпажах на кораблях часто погіршується почуттям ізоляції, що вони не є частиною натовпу з будь-якої причини, і що ставляться до них майже як до прокажених. На багатьох кораблях, у складі багатонаціональних екіпажів, бар'єри мови та культури зникають, коли екіпаж виступає разом, щоб висловити скаргу. Їхня загальна скарга завжди стає кращою, якщо екіпаж стоїть «як один». Нехай наші очі та серця завжди будуть відкритими для тяжкої ноші інших людей і не засліплені упередженнями чи страхом перед невідомим.

Двадцять дев'ята неділя

20-те ЖОВТНЯ

Євангеліє від Луки 18:1-8

Він розповів їм притчу про те, що їм треба молитись завжди й не падати духом. І казав: "В одному місті був один суддя, що не боявся Бога, ні людей не соромився. Була ж одна вдова в тім місті, що (завжди) приходила до нього й говорила: Оборони мене від мого супротивника! І довго не хотів він, але згодом мовив сам до себе: Хоч я Бога не боюся і людей не соромлюся, але тому, що ця вдова мені надокучає, я її обороню, щоб вона не приходила безперестанку та не морочила мені голови." Тут Господь додав: "Слухайте, що суддя несправедливий каже!

А Бог хіба не оборонить своїх вибраних, які до нього день і ніч голосять, і чи баритиметься до них? Кажу вам: Оборонить їх негайно. Тільки ж Син Чоловічий, коли прийде, чи знайде на землі віру?"

Євангеліє і Ти

Ця притча про наполегливість у молитві заводить у протилежність недобросовісного суддю та люблячого Бога, якому ми довіряємо. Вдова лише просить своїх прав. У єврейському праві вона була однією з безпорадних, якій слід було надавати пріоритет. Вдови в стародавньому світі були неймовірно вразливими, занесені до числа осіб, які заслуговують особливого захисту. У справедливості її справи не було сумнівів, але проблема полягала в тому, щоб суддя її почув.

Щось цього хотіла вдова, і, незважаючи на всю його жорсткість чи, може, лінь, судді просто

довелося їй зрештою дослухатися, бо вона не виявляла жодних ознак того, щоб опустити руки.

Після розмови про злого суддю, Ісус говорить про свого Отця. Якщо навіть несправедливий суддя поступився перед наполегливістю, то як же відповість наш небесний Батько на наші молитви? Бог чує серце і знає, чи дійсно ми хочемо і чи потрібно нам те, що ми просимо.

Моряки говорять мені, що коли вони прибувають на борт, їхня молитва, здається, змінюється. У них більше немає можливості бути на богослужінні чи молитві з близькими. Вони, звичайно, можуть бути в єдиності на судні, з тими хто відчуває потребу в молитві. Звичайно, вони продовжують молитися за тих, хто повертається додому, але їхня молитва може має новий вимір тривоги; небезпека з моря, важкі відносини на борту, невпевненість у наступному плаванні.

Наполеглива вдова спонукає нас постійно молитися, за себе і за тих, хто дуже потребує. Ми визнаємо ці потреби і щоб наші молитви були вислухані. Наш Бог не схожий на нестримного суддю з притчі, хоча це може часто здаватися таким. Нам потрібно бути наполегливими й ніколи не відмовлятися від надії.

Бог бачить наше серце і знає, чи дійсно ми хочемо і чи потрібно нам те, що ми просимо.

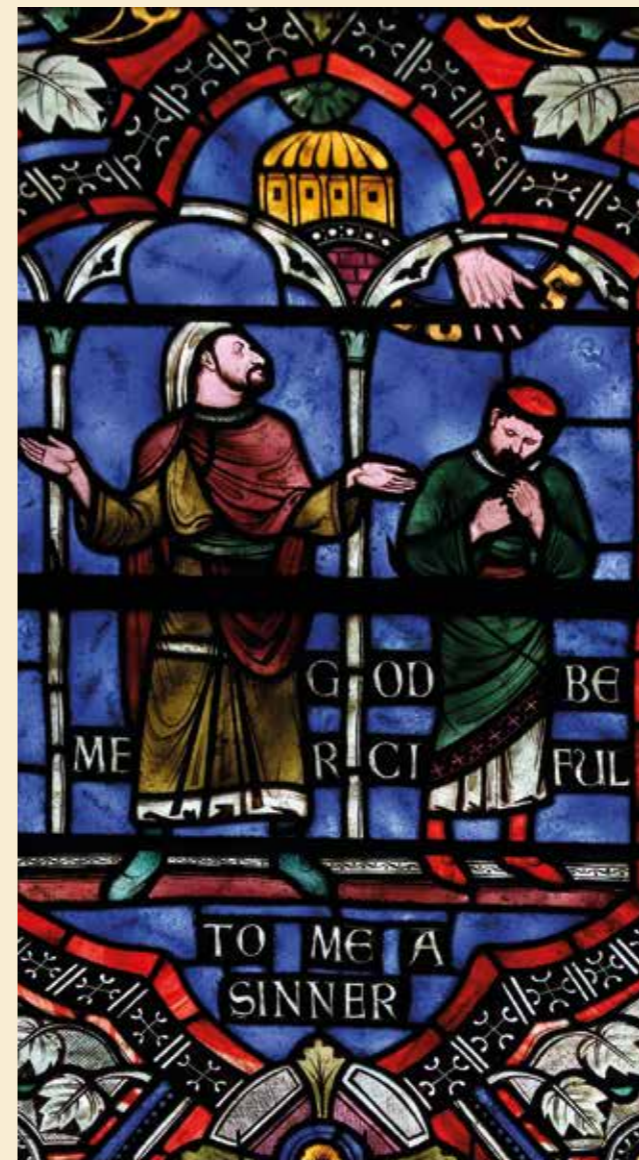

Тридцята неділя

27-ме ЖОВТНЯ

Євангеліє від Луки 18:9-14

Для деяких, що були певні про себе, мовляв, вони справедливі й ні за що мали інших, він сказав цю притчу: "Два чоловіки зайшли в храм помолитись: один був фарисей, а другий - митар. Фарисей, ставши, молився так у собі: Боже, дякую тобі, що я не такий, як інші люди - грабіжники, неправедні, перелюбці, або як оцей митар. Пощу двічі на тиждень, з усіх моїх прибутків даю десятину. А митар, ставши здалека, не смів і очей звести до неба, тільки бив себе в груди, кажучи: Боже, змилуйся надо мною грішним! Кажу вам: Цей повернувся виправданий до свого дому, а не той; бо кожний, хто виноситься, буде принижений, а хто принижується, - вивищений."

Євангеліє і Ти

У сьогоднішньому Євангелії Ісус застерігає від презирства, не думаючи про себе як про кращого за інших. Він мав на увазі багато речей, коли сказав це, але я підозрюю, що він застерігав своїх слухачів про те, як вони почувають себе, дивлячись на те, що відбувається в житті інших.

Ця притча адресована безпосередньо праведникам. Коли ми робимо добрі речі, ми почуваємо себе добре. Чеснота справді - це власна нагорода, і це добре. Ми повинні бути задоволені, коли зробили добрі справи. Однак почуття праведника незабаром може перетворитись на почуття самоправедності, як зображено фарисея у притчі.

Фарисей практикує чесноту, його вчинки є саме такими, якими вони повинні бути, але те, що це виробляє в ньому, - це не смирення, ані почуття його потреби дякувати Богові, а самоправедність та критичне судження про інших.

Так само і для всіх нас, ми легко стаємо фарисеєм. Кожного разу, коли ми дивимось на іншу людину, яка бореться і каже: "для слави Божої я йду", наша видима вдячність може показати дві дуже відмінні речі. Він може висловити щире подяку за те, що він є незаслужено благословенним, або може так само легко бути вираженням самовдоволеної самоправедності щодо власного почуття переваги.

З іншого боку, митар усвідомлює свою гріховність. Він знає, що не заслуговує похвали за все, що зробив. Його молитва така: "Господи Ісусе Христе, Сину Божий, помилуй мене грішного". Саме ця безпорадність і залежність від Бога відкриває нас отримати особливу благодать, яку Він має для нас. Як каже Ісус про митаря: «Він пішов виправданим».

Ця притча заохочує кожного з нас вивчити своє особисте молитовне життя. Неважливо на суші чи в морі, у величезній церкві чи в приватному середовищі нашої каюти. Нашу молитву чує Бог, який нас знає і любить. Коли ми наближаємось до Бога, ми схожі на фарисея чи митаря?

Боже, змилуйся надо мною грішним.

Добре життя: Залежність від порнографії

Хоча порнографія існувала протягом століть, проблема залежності від порнографії в останні роки різко зросла в значній мірі через велику її присутність в Інтернеті.

Доктор Патрік Карнес, який у 1983 році вперше висунув думку про те, що людина може стати залежною від сексу, називає залежність до Інтернет-порнографії "кокаїном сексуальної залежності".

«Підсісти» можна усього за декількох тижнів. І як наркотик, постійний перегляд онлайн-порно створює звикання, яке зазвичай складно розірвати без допомоги експерта.

Ось деякі руйнівні наслідки Інтернет-порнографії на шлюб, сім'ю та людину:

- Це руйнує довіру та близькість у відносинах між чоловіком і дружиною і часто призводить до зруїни самого шлюбу.
- Це створює перешкоди для реального спілкування та особистої близькості в подружжі та з іншими.
- Це стимулює у порнозалежного викривлений погляд на сексуальність, що може призвести до прагнення до більш ризикованої, перекошеної та навіть злочинної сексуальної поведінки.
- Це відвертає увагу від сімейного життя та стосунків з Богом і є руйнівним прикладом для своїх дітей.

Пропорції епідемії

Порнозалежність - це епідемія, що виникла в епоху Інтернету. За деякими оцінками використання порно серед чоловіків, що перебувають у церкві, близько 50 відсотків - це цифра, яка мало відрізняється серед дорослого чоловічого населення взагалі.

Для Роберта Пітерса, президента Morality in Media (Моральності у ЗМІ), Інтернет є основним фактором збільшення кількості порно.

"Зокрема, в Інтернеті ми зазвичай говоримо про: доступність, масовість та анонімність. Іноді я додаю залежність, - каже Петерс. "Порнографія викликає звикання в будь-якому середовищі, але коли у вас є клавіатура під рукою, і ви досить розумні, щоб ніхто не дізнався про це, людям стає набагато легше знайти порнографію".

Як розвивається порнозалежність

Звичка до порно в Інтернеті може початися з цікавості, натиснувши на рекламу або електронну пошту, або потрапити на сайт випадково. Чоловік може продовжувати досліджувати онлайн-порно, тому що вважає, що це заповнює справжню чи уявну потребу, пояснює Марк Хоук, співзасновник та президент "Католицьких людей", католицького апостоляту, що базується у Філадельфії.

"Можливо, він піддається стресу на роботі, або, можливо, він нудьгує в житті і шукає свіжих відчуттів", - каже Хоук. «Як би там не було, це

починається з його помилкового уявлення про те, що жінки та образи, які він побачить в Інтернеті, будуть задовольняти його потреби. Істина полягає в тому, що вони ніколи не задовольняють його потреб, і він потрапить в гірше(ілюзорне) становище, ніж був раніше... Він використовує порнографію як заміну реальних людських стосунків, і він страждає ».

Фактори, які можуть призвести до розвитку звички перегляду порно, включають стрес, шлюбний конфлікт, глибокий егоцентризм або «самозадоволення», фрейдистський термін, який вимагає уникнути болю та негайного задоволення.

Поступово залежність від порно посилюється, оскільки він формує толерантність до наступного рівня досвіду в Інтернеті. Він може шукати більш яскраву або збочену порнографію. Його можуть залучати до чатів для дорослих, де користувачі Інтернету можуть зустрічатися в Інтернеті.

Для деяких залежних від порно чоловіків одержимість може дійти до того, що онлайн-зображення та зустрічі вже не задовольняють їхніх бажань. Вони прагнуть здійснити свої порнографічні фантазії, наприклад, роман, шукаючи випадкових сексуальних зустрічей, збираючи повій, беручи участь у «джентльменських клубах», практикуючи вуаєризм або навіть сексуальне насильство над іншою людиною.

Звернення за допомогою

Врешті-решт, анонімність закінчується, коли секрет розкривається. У міру зростання звикання когнітивні здібності користувача слабшають, і він ризикує ще більше. Його все більш ризикована поведінка та намагання приховати свою проблему викликають питання в сім'ї та серед колег. Його дружина чи дитина можуть застати його під час перегляду порно, або відкривається таємниця випадково, коли він залишає відкриту веб-сторінку, фотографію або електронну пошту на екрані або не видаляє історію свого веб-переглядача, відкриваючи вже відвідані порно адреси.

Зростання залежності від інтернет-порнографії сприяє збільшенню кількості чоловіків і пар, які шукають допомоги для подолання проблеми, хоча зазвичай не ідея чоловіка шукати допомоги, каже Фіцгіббонс.

"Негативний вплив на шлюби є досить вагомим", - каже Фіцгіббонс. «У мене багато жінок говорили, що для них це більш ніж проблема. Деякі кажуть у своєму подружжю: "Якщо ти не вирішиш це і не будеш працювати над цим, цей шлюб не виживе, тому що я переживаю це як повну зраду". Вони кажуть: "Коли ти це робиш, ти не думаєш про мене". Ти причетний до перелюбу серця. І на це жодного оправдання немає. "

Зокрема, в Інтернеті ми зазвичай говоримо про: доступність, масовість та анонімність. Іноді я додаю залежність

Важка дорога до одужання

Більшість терапевтів сьогодні погоджуються, що нав'язливий перегляд Інтернет-порно кваліфікується як поведінкова залежність. Коли людина переглядає зображення, супутне задоволенню, це як правило, нейрохімічно «накручує» його мозок і назавжди закарбовує зображення в його пам'яті настільки, що деякі лікарі називають це ефектом ерототоксину.

Оскільки у випадку порнозалежності є стільки ж причин і наслідків, як і в перелюбі, лікування та консультації майже однакові, каже доктор Фіцгіббонс. "У перелюбі дружина каже: "Я хочу всіх подробиць". Тому ви повинні бути повністю розкритими, відвертими та чесними щодо всіх помилок, які ви зробили, коли, де і чому", - говорить він. «І тоді має бути глибоке почуття смутку, каяття. Тож це точно так само, як лікувати перелюб, оскільки потрібно виявити реальні зобов'язання щодо виявлення проблем та їх вирішення ». Побудова подружньої довіри - головне завдання. Чоловік повинен терпляче обговорювати все, що відбувалося, так глибоко і так часто, як вона просить. Він повинен забезпечити їй більше уваги та зосередитись на їх подружніх відносинах. З часом, якщо він може бути цнотливим і відповідальним, довіра дружини до нього може знову відродитися.

Частиною процесу одужання, а також запобіжного заходу є те, щоб чоловік і дружина практикували добру міжособистісну комунікацію та провели якісно час разом - іншими словами, будували та підтримували міцну подружню дружбу.

"Подружня дружба ґрунтується на розмові, спілкуванні, присутності інших - не просто перегляді телебачення, а проведенні часу для обговорення справ або спільної роботи, особливо молитви разом", - каже Фіцгіббонс.

Хоча лікувальні клініки та групи підтримки можуть бути корисними, Фіцгіббонс наголошує на необхідності сильної духовної складової, чоловік повинен хотіти подолати свою залежність.

"Там, де є духовна складова для відновлення, ми побачили великий успіх", - говорить він. "Господь не хоче, щоб ця темрява втручалася у велике таїнство шлюбу". Молитва, часта участь в таїнствах, вивчення Біблії та групи підтримки можуть бути дуже корисними у процесі одужання.

Передруковано з дозволу.

Оригінальна стаття від ForYourMarriage.org, ініціатива Конференції Католицьких Єпископів США.

Історії віри Віра в найскладнішій галузі у світі

Діліп Фернандо приїхав у Шотландію, Великобританія 12 березня 2017 року, готовий працювати у тому, що вважається, однією із найскладніших галузей у світі: рибальській галузі Північного моря. Його жорстка репутація - одна з багатьох причин, чому риболовецькому господарству доводиться шукати далеко за межами

власних берегів, щоб знайти людей, бажаючих займатися цією роботою. Багато рибалок навколо портів Шотландії приїжджають здалеку, як от з Філіппін, Гани та Індонезії, а також багато з країн Східної Європи. Все змінюється щорічно, і в цей конкретний час на північно-східному узбережжі Шотландії працювали понад 20 вихідців зі Шрі-Ланки.

Вдома в Шрі-Ланці Діліп був 24-річним рибалкою, працюючи на маленькому човні свого батька, заробляючи достатньо, щоб вони доглядали за його матір'ю та трьома братами. Погода біля південного узбережжя Індійського субконтиненту була теплою і досить спокійною, тому умови, з якими зіткнувся Діліп, коли опинився в Шотландії, були шоком для нього. Лише декілька людей попередили його про сувору погоду, з якою він зіткнеться, відсутність сну та тривалий важкий робочий час у відповідь на обіцянку заробити кращі гроші.

Приїхавши до Фрейзербурга після кількох днів подорожі, Діліп був налаштований на роботу з трьома іншими рибалками, ловлячи морські гребінці біля північно-східного узбережжя Шотландії. Діліп сказав, що це "вимоглива робота, яка вимагає повної концентрації увесь час".

Основна причина перебування на наших

берегах полягала в підтримці своєї родини вдома, і коли він лежав на своєму ліжку, він міркував про час, проведений вдома, де він міг би сидіти за столом їдальні зі своєю родиною або в церкві Святого Хреста, де він навчав молодших дітей катехизму в суботу та неділю, його спогади були одними з небагатьох речей, які зберігали його здоровим протягом цього часу.

Лише через три місяці після його багаторічного контракту сталася катастрофа, а несправність техніки спричинила велику аварію, в якій брав участь Діліп. Це, звичайно, було все на палубі, і була викликана швидка допомога. Діліпа підняли в повітрі до Абердінського Королівського відділення охорони, серед ранкової темряви, і його негайно прооперували. Через тяжкість аварії він пройшов п'ятигодинну операцію, де хірургам довелося ампутувати три з половиною пальці та великий палець лівої руки.

Саме в цей важкий час у лікарні капелан порту Стелла Маріс зустрівся з Діліпом і завдяки регулярним візитам вони сильно здружилися.

Саме в цей важкий час у лікарні капелан порту Стелла Маріс зустрівся з Діліпом і завдяки регулярним візитам вони сильно здружилися. Після місяця в лікарні Діліпа виписали і він залишився в Пітерхеді, де отець Аніл Гонсалвес, місцевий священик, Рут Ватт, місцевий відвідувач кораблів і Радж Сельварай, місцевий бізнесмен зі Шрі-Ланки, змогли регулярно заходити до нього, привозячи його до церкви та беручи його за покупками. Стелла Маріс та місцева Церква змогли надати йому допомогу та поради та підтримали його протягом наступних п'ятнадцяти місяців, поки він не отримав новий протез руки та повну компенсацію, після чого повернувся до своєї родини та друзів. Діліп не зміг повернутися до того ж життя, яке він залишив, але він міг допомогти іншими способами навіть наприклад продажем риби, яку його батько ловив на новому судні, яке вони змогли придбати завдяки деяким грошам.

Преподобний Дуг Дункан, місцевий капелан порту на північно-східній Шотландії, відвідав у лютому цього року Діліпа та його родину, він особливо був приємно вражений гостинністю та кліматом Шрі-Ланки. Він сказав: "Це було чудовим досвідом бути з Діліпом у його оточенні", Даг відвідав церкву, до якої ходить Діліп і служив разом з місцевим священиком отцем Рошаном Чамінда на недільній літургії.

Діліп прийшов лише працювати в рибну галузь, щоб заробити трохи грошей, щоб доглядати за своєю родиною, але повернувся зовсім іншим. Питання, пов'язані з безпекою на роботі, потребують постійного вдосконалення, але втіха, яку Діліп отримав від своєї віри в Бога та підтримку, отриману від Стелли Маріс та католицької громади в Шотландії, виявилася неоціненною допомогою.

Діліп зміг показати Преподобному Дункану церковні приміщення і ознайомив його з заняттями з катехизму, які він викладав до аварії. З часу повернення Діліп ще більше брав участь у викладанні катехизму в недільній школі 9 класу, а тепер також був у різних комітетах своєї Церкви.

Apostleship of the Sea

Supporting Seafarers Worldwide

Радісні таїнства

Молитися в понеділок і суботу

1. Благовіщення Богородиці
2. Візит Марії до Єлизавети
3. Різдво Господа нашого Ісуса Христа
4. Смерть Господа нашого
5. Знаходження Ісуса в храмі у дванадцятирічному віці

Сумні таїнства

Молитися у вівторок і п'ятницю

1. Молитва Ісуса в Гетсиманському саду
2. Бичування
3. Ісус увінчаний терням
4. Ісус несе Хрест
5. Розп'яття Господа нашого

Славні таїнства

Молитися у середу та неділю

1. Воскресіння Ісуса Христа
2. Вознесіння Ісуса на небо
3. Зішестя Святого Духа
4. Успіння Богородиці
5. Марія увінчана королевою Неба

Таїнства світла

Молитися у четвер

1. Хрещення в Йордані
2. Весілля в Кані
3. Молитва Христа
4. Преображення
5. Встановлення Євхаристії

Як молитися на Вервиці

Жовтень - це місяць, присвячений Святій Вервиці, ось як його молити.

Зробіть знак Хреста і скажіть «Символ віри апостолів». Промовте «Отче наш». Скажіть тричі «Богородице, Діво» для Віри, Надії та Милосердя, а потім скажи «Слава і нині» Роздумайте про Першу таємницю, а потім помоліться «Отче наш». Потім помоліться десять «Богородице, Діво» розмірковуючи над Таємницею. Скажи Слава і нині» Роздумайте другу таємницю; тоді скажіть «Отче наш» і повторіть ці кроки, продовжуючи решту таємниць. Скажіть «Вітаю Святу Королеву», потім «Заключну молитву». Перехрестіться.

